

1955/56—1959/60 κατά 880 τόννους ἢ εἰς ποσοστὸν 1 %.

» Η μείωσις τῆς παραγωγῆς κυρίως ὀφείλεται εἰς τὰς δυσμενεῖς καιρικές συνθήκας κατὰ τὴν περίοδον τῆς βλαστήσεως τῶν σταφιδαμπέλων συνεπείᾳ ζημιῶν ἐκ πτώσεως παγετοῦ καὶ χαλάζης, ὅσον καὶ ζημιῶν ἐκ βροχοπτώσεων κατὰ τὴν περίοδον τοῦ τρυγητοῦ. Ἰδιαιτέρως εἰς τὰς περιφερείας Αἰγιαλείας, Κορινθίας καὶ Μεσσηνίας.

» Παρὰ ταῦτα ἡ ποιότης τοῦ σταφιδοκάρπου ἦτο γενικῶς καλὴ, ἀποτέλεσμα τῶν, ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον καταβαλλομένου σταθεροῦς προσπαθειῶν διὰ τὴν προμήθειαν καὶ διαγομῆν εἰς τοὺς παραγωγούς τῶν μέσων προστασίας τῆς παραγωγῆς καὶ βελτιώσεως τῆς ποιότητος, ὅσον καὶ τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν τούτων τῶν παραγωγῶν μας, οἵτινες ἤρχισαν νὰ συνειδητοποιοῦν τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν σημασίαν τῆς ποιοτικῆς βελτιώσεως τοῦ προϊόντος.

» Η μέση στρεμματικὴ ἀπόδοσις τῆς ἐσοδείας ἀνῆλθεν εἰς 195,2 χιλιόγραμμα ἕναντι 206 χιλιογράμμων τῆς ἐσοδείας 1958. Αἱ ἀποδόσεις κατὰ στρέμμα τῶν σταφιδαμπέλωνων μας δὲν εἶναι κἄν ἱκανοποιητικαί, ἐὰν συγκριθοῦν μετὰ τὰς ἀποδόσεις τῶν ἄλλων σταφιδοπαργῶν χωρῶν.

» Ἀποφασιστικὸν βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν δέον συντόμως νὰ κάμωμεν ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐπιζήση ἡ σταφιδοπαραγωγὴ μας, συνδεδεμένον ἀρρήκτως μετὰ τὴν ἀναμπελώσιν καὶ τὴν μηχανικὴν καλλιέργειαν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀποτελεσματικωτέρων μεθόδων καταπολεμήσεως τῶν νόσων.

» Αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ προϊόντος μας κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος ἀνῆλθον εἰς 60.916 τόννους, ἦτοι εἰς ποσοστὸν 75,11 % ταύτης. Τὸ ποσὸν δὲ τούτου εἶναι ὀλιγώτερον κατὰ 3.541 τόννους τοῦ προηγούμενου ἔτους 1958 εἰς ποσοστὸν 5,5 %, τὸ δὲ εἰσαχθὲν εἰς τὴν Χώραν συνῶν ἄλλαγμα ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 15.814.940 δολλαρίων.

» Αἱ κατὰ χώραν ἐξαγωγαὶ τοῦ προϊόντος ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

» Ἀγγλία 44.956 τόννοι, Ἱρλανδία 1.518, Ὀλλανδία 8.522, Δυτ. Γερμανία 2.943, Ἀν. Γερμανία 450, Γαλλία 454, Διάφορα Χῶραι 2.073, σύνολον 60.916 τόννοι.

» Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἀριθμῶν τούτων τῶν δεικνύονταν τὴν ἐξαγωγὴν κατὰ χώραν, ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχει ἡ μείωσις τῶν ἐξαγωγῶν πρὸς τὴν Δυτικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ κυ-

ρίως τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ὅπου αἱ ἐξαγωγαὶ μας σήμερα συνιστοῦν τὸ 5,6 % τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγωγῶν μας ἐνῶ αἱ προπολεμικαὶ ἐξαγωγαὶ πρὸς τὴν γερμανικὴν ἀγορὰν ἐκάλυπτον τὸ 15 % τοῦ συνόλου τούτων.

» Καὶ εἰδικώτερον κατὰ τὴν τετραετίαν 1934/35—1937/39 αἱ ἐξαγωγαὶ μας ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

» Ἀγγλία καὶ Ἱρλανδία 46.600 τόννοι, Ὀλλανδία 9.200, Γερμανία 10.800, Λοιπαὶ Χῶραι 6.300, σύνολον 72.900 τόννοι.

» Ἐνῶ τῆς χρήσεως 1959/1900 ἡ ἐξαγωγὴ εἰς μετρικούς τόννους ἀνῆλθεν :

» Ἀγγλία καὶ Ἱρλανδία 46.500 τόννοι, Ὀλλανδία 8.500, Γερμανία 3.400, Λοιπαὶ Χῶραι 2.500, σύνολον 60.900 τόννοι.

» Τὸ πρόβλημα τῆς ἀπωλείας τῆς γερμανικῆς ἀγορᾶς εἶναι σοβαρὸν, σοβαρότατον διὰ τὴν σταφιδοπαραγωγὴν μας καὶ ὡς πρωταρχικῆς σημασίας ἀντιμετωπιεῖται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος, ἡ ὁποία ἐπανεπιλημμένας προσπαθείας ἔχει κάμει διὰ τὴν ἔστω καὶ μερικὴν ἀνάκτησιν τῆς. Τελευταίως εὑρισκόμεθα, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ἀρμοδίου κ. Ὑπουργοῦ ἐν ὄψει τῆς ἀναλήψεως μιᾶς σοβαρᾶς προσπαθείας, ἡ ὁποία θέλωμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ ἀποδώσῃ καρπούς.

» Πάντως αἱ προσπάθειαι τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν θὰ παραμείνουν ἀμειωτοί.

» Αἱ κατὰ λιμένας ἐξαγωγαὶ ἐμφανίζονται ὡς ἀκολούθως :

» Λιμὴν Πατρῶν 24.846 τόννοι, Αἰγίου 14.095, Κατακόλου 10.753, Καλαμάτας 7.799, Κορίνθου 599, Ζακύνθου 2.000, Πειραιῶς 46 καὶ Ληξουρίου 578. Ἦτοι σύνολον 60.916 τόννοι.

Τιμαὶ παραγωγικαί

» Αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος εἰς τὴν ἐλευθερὰν ἀγορὰν—καὶ ἐννοῶ τὰς παραγομικὰς τιμὰς—τόσον κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς διακινήσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον καὶ μετ' αὐτὴν καὶ κυρίως μέχρι τοῦ μηνὸς Μαρτίου δι' ὅλας τὰς σταφιδικὰς περιφερείας, πλην τῆς Αἰγιαλείας καὶ τῶν Νήσων, ἐκινήθησαν εἰς ἐπίπεδα κάτω τῶν τιμῶν ἀσφαλείας καὶ εἰς ποσοστὰ κυμαινόμενα μετὰ 2,76 ἕως 11,24 % κάτω τῶν τιμῶν τούτων. Ἰδιαιτέρως ἡ πτώσις παρουσιάζεται κατὰ τοὺς μῆνας Δεκέμβριον ἕως τοῦ Φεβρουαρίου καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Τριφυλίας μετὰ ποσοστὸν 11,24 % ἀκολουθουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν περιφερειῶν μετὰ μικροτέραν κάμψιν ὡς τὰς Πάτρας μετὰ 2,76 % ἐκ τῶν ἀντιστοι-